

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. listopadu 2023 **odvolání obžalovaného R. K.**, narozeného xxx, **a poškozeného J. M.**, narozeného xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 8. srpna 2023, sp. zn. 64 T 27/2023, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se obě odvolání **z a m í t a j í**.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným rozsudkem nalézacího soudu bylo rozhodnuto, že dne 23. 8. 2022 kolem 22:14 hodin, v xxx, po ulici xxx, ve směru jízdy od ulice xxx k ulici xxx, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky xxx, registrační značky xxx, ve vlastnictví společnosti xxx, IČO xxx, se sídlem xxx, xxx, přičemž v křižovatce ulic xxx a xxx, řízené světelnou signalizací, při odbočování vlevo na plný zelený světelný signál „Volno“ do ulice xxx řádně nesledoval situaci v provozu a nedal přednost v jízdě protijedoucímu motocyklu tovární značky xxx, převozní registrační značky xxx, který po ulici xxx, ve směru jízdy od ulice xxx k ulici xxx, v levém jízdním pruhu, řídil jeho vlastník, poškozený J. M., narozený xxx, který do prostoru křižovatky vjížděl na plný zelený světelný signál „Volno“ pro jeho směr jízdy, čímž obžalovaný způsobil střet obou vozidel a kromě hmotné škody na vozidlech a dalších věcech poškozeného J. M. i zranění poškozeného, který v přímé příčinné souvislosti s předmětnou dopravní nehodou utrpěl zlomeninu horního konce stehenní kosti vpravo s meziúlomkem a vícečetné trhliny stěny vzestupné větve hluboké stehenní tepny vpravo, tedy zranění s obvyklou dobou léčení v trvání nejméně deset až dvanáct týdnů a vážnou poruchou zdraví pro poranění životně důležitého orgánu, které bezprostředně ohrožovalo poškozeného na životě a mohlo vést ke smrti poškozeného vykrvácením, pokud by nedošlo neodkladně a odpovídajícím způsobem k jeho ošetření, když u poškozeného se s ohledem na okolnosti dopravní nehody a vznik životu ohrožujícího poranění rozvinula i posttraumatická stresová porucha, s níž se poškozený stále léčí, obžalovaný jako řidič motorového vozidla svým jednáním porušil ustanovení § 4 písmeno a), b), § 5 odstavec 1 písmeno b) a § 21 odstavec 5 zákona číslo 361/2000 Sbírky o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění, tedy jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho postavení a uloženou mu podle zákona, čímž spáchal přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku a odsuzuje se podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 30 (třiceti) měsíců. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený J. M., nar. xxx, bytem xxx, xxx, odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný i poškozený.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T.

3. Obžalovaný podal odvolání pouze proti výrokům o vině, v té části skutku, kde je uvedeno, že se u poškozeného s ohledem na okolnosti dopravní nehody a vznik život ohrožujícího poranění rozvinula posttraumatická stresová porucha, do výroku o délce zkušební doby a do výroku o uložení trestu zákazu činnosti. Odvolání odůvodnil tím, že pokud jde o zkušební dobu, tato je vzhledem k vlastní výměře trestu odnětí svobody velmi dlouhá. Soud řádně nezdůvodnil potřebu takto dlouhé zkušební doby. Nikdy nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody. Pokud jde o trest zákazu činnosti, tento považuje vzhledem ke všem okolnostem za nepřiměřeně přísný. K činu se doznal a se soudem spolupracoval. K této polehčující okolnosti soud dostatečně nepřihlédl. Nezohlednil, že měl zájem se s poškozeným dle svých možností vyrovnat a má ze způsobené dopravní nehody psychické trauma. Z hlediska minulosti je třeba na něj pohlížet jako na bezúhonného. Nikdy nebyl v souvislosti s řízením motorových vozidel trestně stíhán. Zákaz řízení bude mít nepříznivý dopad na jeho rodinu, neboť se omezí jeho styk s dětmi, které bydlí u jejich matky v Karlových Varech. Soud se dostatečně nevypořádal se skutečností, že je na řízení motorových vozidel existenčně závislý. Ztrátou řidičského oprávnění bude zmařeno jeho několikaleté úsilí získat placenou smlouvu o výkonu funkce jednatele a podíl v obchodních společnostech Rykwall s.r.o. a Guru Invest s.r.o. Bez možnosti řízení motorových vozidel nebudou mít společníci těchto společností důvod si ho ponechat na pozici jednatele. Měl by mu být uložen trest zákazu činnosti na samé spodní hranici zákonné sazby. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek tak, že: z výroku o vině vypustí větu o rozvinutí posttraumatické stresové poruchy u poškozeného, sníží zkušební dobu u trestu odnětí svobody na 18 měsíců a uloží trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na spodní hranici zákonné sazby či od něj upustí.
4. Poškozený podal odvolání proti výroku dle § 229 odst. 1 tr. řádu. Odvolání odůvodnil tím, že metodika k náhradě nemajetkové újmy na zdraví neobsahuje žádnou položku týkající se psychické poruchy. Proto není možné psychickou poruchu obodovat v rámci bolestného. Z tohoto důvodu nemůže obstát závěr soudu, že by bylo nezbytné nechat vypracovat znalecký posudek. Poškozený odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tdo 1309/2019 a nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1564/20. Je na úvaze soudu, jakým způsobem vyčíslí peněžitou náhradu za psychickou poruchu. Je možné vycházet nelogicky z nařízení vlády č. 276/2015 Sb. upravující pracovní úrazy, které obsahuje položku akutní depresivní a stresový syndrom potvrzený psychiatrickým pracovištěm. Stejně postupoval Městský soud v Praze v rozhodnutí sp. zn. 19 Co 101/2022, kterým přiznal peněžitou náhradu za 200 bodů z důvodu dlouhotrvající posttraumatické stresové poruchy. V projednávaném případě by měl mít nárok při nejmenším na peněžitou náhradu ve výši 75 678 Kč. S ohledem na rozsah a intenzitu psychické poruchy má za to, že výsledná částka by měla být daleko vyšší. Dále odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 297/22. V napadeném rozsudku je existence posttraumatické stresové poruchy u poškozeného výslovně uvedena, stejně jako skutečnost, že s ní dosud léčí. Proto bylo povinností soudu rozhodnout o výši peněžité náhrady za tuto psychickou poruchu. Poškozený navrhl, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu zrušil výrok podle § 229 odst. 1 tr. řádu a sám rozhodl o nároku poškozeného na náhradu nemajetkové újmy za újmu na zdraví.
5. Obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že souhlasí s popisem skutku, jak je uveden v obžalobě a považuje za nesporné všechny skutečnosti popsané v obžalobě. Současně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T.

uvedl, že je mu znám důsledek prohlášení viny, že skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat oprávněným prostředkem. Nálezací soud dle § 206c odst. 1, 4 tr. řádu prohlášení viny obžalovaného přijal. Proto odvolací soud považuje odvolání obžalovaného proti výroku o vině za podané osobou neoprávněnou.

6. Odvolací soud z podnětu obou podaných odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání i řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a přesvědčil se, že obě odvolání nejsou důvodná. V přípravném řízení, ani v řízení před nálezacím soudem, nebyla procesní ustanovení porušena v takové míře, aby se jednalo o podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo zcela zachováno.
7. Odvolací soud nemohl souhlasit s tvrzením obžalovaného, že délka zkušební doby podmíněného odsouzení, stanovená v dolní polovině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 30 měsíců, je nepřiměřeně přísná ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu. Nálezací soud v tomto směru správně přihlédl k tomu, že obžalovaný byl opakovaně trestán pro přestupky v dopravě, že mu byl uložen trest zákazu řízení motorových vozidel ve Švýcarsku z důvodu řízení pod vlivem alkoholu a dospěl k důvodnému závěru, že se obžalovaný na poli dopravy se zákonem potýká opakovaně. Podle odvolacího soudu při výměře délky zkušební doby podmíněného odsouzení nálezací soud v míře více než dostatečně přihlédl k tomu, že se na obžalovaného hledí, jako by nebyl soudně trestán a že se ke skutku doznal. Co se týče trestu zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Trest uložený v dolní čtvrtině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 30 měsíců, ani tento trest není nepřiměřeně přísný ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu. Podle odvolacího soudu může obžalovaný styk s nezletilými dětmi v Karlových Varech nepochybně realizovat i autobusem či vlakem. Nálezací soud se náležitě vypořádal s námitkou obžalovaného ohledně potřeby řidičské průkazu v souvislosti s jeho snahou získat placenou smlouvu o výkonu funkce jednatele ve společnostech, kde v současné době pracuje zdarma.
8. Odvolací soud se ztotožnil s odůvodněním nálezacího soudu, proč poškozeného odkázal s jeho nárokem na náhradu nemajetkové újmy ohledně odškodnění posttraumatické stresové poruchy na řízení ve věcech občanskoprávních. Nálezací soud dospěl ke správnému závěru, že se jedná o nárok z titulu bolestného, a to tzv. psychického bolestného. Určení výše náhrady tohoto nároku i podle odvolacího soudu předpokládá vypracování znaleckého posudku, který by bolestné ohodnotil tzv. body. Kategorie duševních útrap je kategorií zbytkovou, která má zohlednit veškerou variabilitu životních situacích, které mohou vlivem škodných událostí nastat, což bez vypracování znaleckého posudku není možné. Podle odvolacího soudu nálezací soud v tomto směru příléhavě poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 16. 3. 2022, sp. zn. 7 Tdo 142/2022.
9. Z těchto důvodů odvolací soud obě odvolání podle § 256 tr. řádu zamítl, neboť je neshledal důvodnými.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost toho výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu

V Praze dne 10. listopadu 2023

JUDr. Richard Petrásek, v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T.